

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Postboks 4710 Sluppen, 7468 Trondheim
Sentralbord: 73 19 90 00, Telefaks: 73 19 91 01
Besøksadresse: E. C. Dahls g. 10

Saksbehandler

Ida Eieland

Justis- og beredskapsavdelingen

Innvalgstelefon

73 19 91 50

Vår dato

15.04.2016

Deres dato

29.02.2016

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

2016/1870-423.1

Deres ref.

Bjugn kommune, Rådhuset
Alf Nebbs gate 2
7160 BJUGN

Klage etter tillatelse - dispensasjon for utfylling i strandsonen - Borgfjordvågen - Bjugn 81/3 - klagen avvist - Fylkesmannen stadfester kommunens vedtak

Bjugn kommune har godkjent søknad om dispensasjon for utfylling i strandsonen på eiendommen gnr. 81 bnr. 3 i Borgfjordvågen. Klagen på tillatelsen ble avvist av kommunen under henvisning til at klager ikke har rettslig klageinteresse. Klager mener han ut fra de faktiske forholdene i saken har rett til å klage på dispensasjonsvedtaket. Fylkesmannen har vurdert klagers anførsler og kommunens vurderinger, men finner ikke grunnlag for at klagen på avvisningsvedtaket kan føre frem.

Vi viser til kommunens oversendelse i brev av 29. februar 2016.

Saksopplysninger

Bjugn kommune ved Planutvalget godkjente den 12. november 2015, sak 15/2, søknad om dispensasjon fra LNFR-formålet i kommuneplanens arealdel og naturvernområde i reguleringsplan for Storsandnes, samt dispensasjon fra byggeforbudet mot sjø og vassdrag i plan- og bygningsloven § 1-8 for utfylling i strandsonen på eiendommen gnr. 81 bnr. 3 i Borgfjordvågen.

Kommunen har i følge saksdokumentene hatt særlig fokus på registrering og vurdering av terrengarbeider i strandsonen. Eier av eiendommen gnr. 81 bnr. 3 ble på denne bakgrunn tilskrevet og gjort oppmerksom på at de terrengarbeider som var utført på hans eiendom er søknadspliktige. Etter noe dialog ble det søkt om ettergodkjenning, og det ble gitt dispensasjon i sak 15/2.

Vedtaket ble påklaget av Steinar Lysø i e-post av 10. desember 2015.

Kommunen tilskrev klager i brev av 22. desember 2015. Klager orienteres i brevet om at kommunen ikke har kunnskap om at klager har faktisk eller juridisk tilknytning til saken eller området som medfører at han er part eller har rettslig klageinteresse. Kommunen ber om klagers vurdering av temaet før saken behandles i kommunen. Klager kom med en redegjørelse i e-post av 11. januar 2016.

Planutvalget behandlet klagen den 27. januar 2016, sak 16/11, og fattet vedtak om avvisning under henvisning til at klager ikke har rettslig klageinteresse. Lysø

klaget på avvisningsvedtaket i e-post av 2. februar 2016. Klagen på avvisningsvedtaket ble behandlet av Planutvalget den 29. februar 2016, sak 16/15. Klagen ble ikke tatt til følge, og saken er oversendt Fylkesmannen for endelig klagebehandling.

Det presiseres for ordens skyld at det kun er klagen på avvisningsvedtaket, vedtaket i sak 16/11, som er tema for den foreliggende klagebehandlingen, ikke kommunens vedtak i sak 15/2.

Klagen

Redegjørelsen i e-post av 11. januar 2016 er formelt sett ikke klagen på avvisningsvedtaket, men det er i hovedsak i det dokumentet klager redegjør for hvorfor han mener han har klagerett. Klager viser i e-posten til de faktiske forhold i saken – at det er han som har dratt i gang saken om utfylling av masser i Borgfjordvågen og at det er han som har sett at regelverket ikke er fulgt av kommunen angående tiltak i strandsonen. Klager opplyser at han kommer til å følge saken til alt blir gjort etter gjeldende regelverk, og viser til at han som borger føler en plikt til å si fra når det offentlige ikke er i stand til å forvalte gjeldende regelverk. Det vises også til en e-post som er sendt til kommunen den 11. januar 2016 fra berørte grunneiere Bernt Jørgen Stranden og Olaug Bach hvor de skriver at de er enig med klager.

I e-post av 2. februar 2016, som formelt sett er klagen, stilles det spørsmål ved hvorfor kommunen ikke tidligere har kommet til den konklusjon at han ikke har klagerett. Det er og en del anførsler til kommunens håndtering av saken om utfylling i strandsonen.

For øvrig vises det til e-post av 11. januar og 2. februar 2016 i sin helhet.

Fylkesmannen bemerker:

Klagen er fremsatt innen klagefristen jfr. forvaltningsloven (fvl.) § 29. Spørsmålet er om klager har rettslig klageinteresse, jfr. fvl. § 28.

Fylkesmannens vurdering

Det følger av fvl. § 28 første ledd at «Enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken».

En part er etter fvl. § 2 første ledd bokstav e) en «person som avgjørelsen retter seg mot eller som saken ellers direkte gjelder». Fylkesmannen vurderer det som klart at klager ikke er å anse som part i denne saken, og går ikke nærmere inn på denne problemstillingen.

For at noen skal anses å ha «rettslig klageinteresse», er det en forutsetning at man har en viss tilknytning til saken. Det kan dreie seg om forskjellige slags tilknytningsforhold - eksempelvis konkurranseforhold, interessemotsetninger, interessefellesskap, rettsetterfølgere eller organisasjoner. I den foreliggende saken er det alternativet «interesse motsetninger» som tilsynelatende er mest aktuelt. Det klassiske eksempelet på interesse motsetning er naboforhold.

Ved rettslig klageinteresse stilles det normalt krav om konkret, praktisk og aktuell interesse i en rettslig avklaring av vedtaket. Hvorvidt rettslig klageinteresse foreligger må undergis en konkret vurdering i den enkelte sak.

I kommunens saksfremlegg i sak 16/11 er det gitt følgende vurdering av klagerett:

Det fremstår som klart at vedtaket som påklages ikke direkte gjelder eller regulerer klagers rettigheter. Rådmannen kan heller ikke se at vedtaket faktisk eller praktisk får klar og umiddelbar virkning for ham. Klager er derfor ikke part i saken.

Ved vurderingen av rettslig klageinteresse legges en noe bredere vurdering til grunn. Slik dette begrepet er brukt i teori og praksis, er det tilstrekkelig at klager har et reelt behov for å få avgjort om et forvaltningsvedtak er gyldig eller ugyldig. For å ha «rettslig klageinteresse» må man ha en viss tilknytning til saken. Den tilknytning som kreves kan ha ulik karakter, det er ikke nødvendig at vedtaket har rettslige konsekvenser for klager, det er tilstrekkelig at hans interesse er av en slik art og styrke at det er rimelig å gi han rettskrav på å få vedtaket overprøvd.

At klager ser det som sin plikt å tilse at kommunen følger regler, eller at han på denne bagrunn har varslet om ulovlige tiltak, medfører ikke at han har tilstrekkelig tilknytning til å ha rettslig klageinteresse.

Kommunen gjør også en vurdering av om det er grunnlag for å omgjøre vedtaket etter fvl. § 35:

Etter rådmannens vurdering inneholder klagen kun opplysninger om anførsler som var kjent før vedtak ble fattet, og finner ikke grunn til en systematisk gjennomgang av klagens realiteter nå. Klagens anførsler om ansvarsforhold ved arbeider på en naboeiendom støttes av denne eiendommens eiere – Bach og Stranden, se vedlegg nr. 3. Rådmannen kan ikke se at dette medfører at dispensasjonssakens faktiske eller juridiske utgangspunkt skal vurderes på en annen måte. Terrengarbeidene på eiendommen til Bach/Stranden, følges opp i en egen sak.

Rådmannen kan etter en konkret vurdering av klagen ikke se at det er fremkommet nye opplysninger som tilsier at vedtaket bør endres, eller er ugyldig.

Klageanførsleene er vurdert slik i den forberednede klagebehandlingen i sak 15/15:

Steinar Lysø spør i sin klage hvorfor kommunen ikke tidligere har kommet til den konklusjon at han ikke har klagerett. Rådmannen kan ikke se at en vurdering av klagerett for Lysø har vært aktuelt på et tidligere tidspunkt. Lysø har fått de opplysninger han har bedt om, og de opplysninger han har bidratt med er blitt vurdert i saksforberedelser der dette har vært relevant. Alle kan velge å bidra til saker som er under saksforberedelse, eller varsle nye forhold som kommunen bør ta tak i. Denne typen dialog medfører ikke i seg selv at vedkommende får en involvering eller rolle som medfører klagerett i etterfølgende byggesak.

Fylkesmannen har vurdert klagers anførsler og kommunens vurderinger, og er kommet til samme resultat som kommunen. Fylkesmannen slutter seg i hovedsak til kommunens vurderinger gjengitt overfor.

Klager har anført at han som borger føler en plikt til å si fra når det offentlige ikke er i stand til å forvalte gjeldende regelverk. Fylkesmannen tolker videre hans anførsler dithen at klagers tilknytning til saken er at det var han som varslet kommunen om ulovligheten. Fylkesmannen er enig med kommunen i at enhver som varslar eller er i dialog med det offentlige om en sak han ikke er part i, ikke kan ha rettslig klageinteresse utelukkende av den grunn. At han som privatperson generelt sett er opptatt av strandsoneforvaltningen med tilhørende rettsanvendelse i kommunen, blir en for løs tilknytning. Dette kunne stilt seg annerledes dersom det var en organisasjon, eksempelvis Fosen Naturvernforening, som klaget på vegne av sine medlemmer. Klager har videre vist til at naboer til tiltaket, som etter alt å dømme er part i saken, er enig i hans klage. Klager har imidlertid ikke fått noen fullmakt fra naboene til å klage på vegne av de.

Fylkesmannen kan på denne bakgrunn ikke se at klager har tilstrekkelig konkret, praktisk og aktuell interesse i en rettslig avklaring av vedtaket til at det kan fastslås at han har rettslig klageinteresse.

Konklusjon

Fylkesmannen finner ikke grunn til å sette Bjugn kommunes avgjørelse i saken til side. Vi har for øvrig ingen bemerkninger til lovanvendelsen eller skjønnsutøvelsen, og kan heller ikke se at det foreligger noen saksbehandlingsfeil som kan ha fått betydning for resultatet i saken.

I medhold av pbl. § 1-9 og etter delegasjon fra departementet fattes etter dette følgende

vedtak:

Bjugn kommunes vedtak av 27. januar 2016, sak 16/11, vedrørende avvisning av klage grunnet manglende rettslig klageinteresse på vedtak i sak 15/2, stadfestes.

Fylkesmannens vedtak er endelig og kan ikke påklages videre i forvaltningen, jf. fvl. § 28.

Med hilsen

Trond Flydal (e.f.)
ass. direktør

Ida Eieland
juridisk rådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.

Kopi:

Steinar Lysø

Valersundveien 191

7165

OKSVOLL